

การศึกษาการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

The Study of Student Participation on being a Green University
in Ubon Ratchathani Rajabhat University

บุษยามาส ชื่นเย็น

คณะบริหารธุรกิจและการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

Boosayamas Chuenyen

Business Administration and Management, Ubon Ratchathani Rajabhat University

Corresponding Author E-mail: boosayamas.c@ubru.ac.th

(Received: April 20, 2021; Accepted: July 21, 2021)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) การมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว 2) เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของนักศึกษาที่มีผลต่อการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว และ 3) อิทธิพลของการมีส่วนร่วมของนักศึกษาที่มีผลต่อการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี การวิจัยนี้เป็นวิจัยเชิงปริมาณใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จำนวน 400 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ ผลการวิจัย พบว่า 1) นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีมีส่วนร่วมโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยนักศึกษามีส่วนร่วมในการร่วมกันรับผิดชอบมากที่สุด รองลงมา คือการร่วมปฏิบัติในการรักษาสิ่งแวดล้อม โดยนักศึกษามีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารน้อยที่สุด 2) นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกันมีความคิดเห็นในการมีส่วนร่วมในการคิดริเริ่ม การร่วมปฏิบัติในการรักษาสิ่งแวดล้อม การร่วมกันรับผิดชอบ การรับรู้ และการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแตกต่างกัน ส่วนคณะที่ศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นในการมีส่วนร่วมในการคิดริเริ่ม การร่วมปฏิบัติในการรักษาสิ่งแวดล้อม การร่วมกันรับผิดชอบ การรับรู้ และทัศนคติ แตกต่างกัน และ 3) การมีส่วนร่วมของนักศึกษา มี 5 ด้านได้แก่ การร่วมปฏิบัติในการรักษาสิ่งแวดล้อม การร่วมกันรับผิดชอบ การรับรู้ ทัศนคติ และการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ที่มีผลต่อการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวและสามารถอธิบายการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีได้ร้อยละ 75.20

คำสำคัญ: มหาวิทยาลัยสีเขียว, การมีส่วนร่วม

Abstract

This research aims to study 1) students' participation on being a green university 2) comparison of student participation determines being a green university 3) the influence of students' participation on being green university in Ubon Ratchathani Rajabhat University. This quantitative research applied questionnaires to collect data from a sample group of 400 Ubon Ratchathani Rajabhat University students by multi-stage sampling method. Statistics used in data analysis consist of frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test statistic, one-way analysis and multiple regression analysis. The results showed that 1) Ubon Ratchathani Rajabhat University students' participation was at high level according to students' participation responsibility to achieve a green university. Followed by environmental protection practice aspect, student participation was in exchanging information at the least level. 2) difference academic year of students had incompatible opinions in the initiative, environmental protection practice, joint responsibility, recognition and exchange information. Faculties' difference of students had incompatible opinions in the initiative, environmental protection practice, joint responsibility, recognition and perspective. 3) there were 5 aspects of students' participation for instance environmental protection practice, joint responsibility, recognition, perspective and exchange information had consequences on green university. And Ubon Ratchathani Rajabhat University student participation on being green university can be illustrating as 75.20 percent.

Keywords: Green University, Participation

บทนำ

ปัจจุบันกระแสการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลก (Climate Change) ได้กลายเป็นประเด็นที่สำคัญระดับโลก มีผลให้องค์กรต่าง ๆ ต้องดำเนินกิจกรรมภายใต้ความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ไม่เพียงในภาคอุตสาหกรรมซึ่งเป็นแหล่งก่อมลพิษที่สำคัญเท่านั้น ในระดับองค์กรหน่วยงานหรือสถาบันต่าง ๆ ได้ดำเนินกิจกรรมที่ส่งผลต่อการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า อันเป็นสาเหตุทำให้เกิดความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ เกิดของเสียและมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการตัดไม้ทำลายป่าเพื่อการเกษตร การเพิ่มจำนวนของประชากรอย่างรวดเร็วมีการพัฒนาเทคโนโลยีมาใช้อย่างแพร่หลายต่อมนุษย์เพิ่มมากขึ้น นำไปสู่การทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง ซึ่งผลจากการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้

ส่งผลกระทบต่อมนุษย์หลายประการ ได้แก่ ปัญหาการแปรปรวนของภูมิอากาศ ภัยพิบัติแนวโน้มรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบโดยตรงต่อการดำรงอยู่และการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของมนุษย์ ล้วนจะทำให้เกิดปัญหาเรื่องมลพิษ ทั้งสิ้น (จักรเรศ เมตตะธำรงค์ และคณะ, 2561)

การจัดการสิ่งแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยจึงเป็นสิ่งที่ทุกคนต้องมีส่วนร่วม โดยอาศัยกิจกรรมเป็น สิ่งขับเคลื่อนการให้ความรู้แก่นักศึกษาเพื่อให้นักศึกษาเกิดแนวคิดที่ดีในการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การมุ่งปฏิบัติ ในการช่วยเหลือกันสร้างสรรค์สิ่งแวดล้อม การให้นักศึกษาเกิดการรับรู้ถึงมีอันตรายของมลพิษในสิ่งแวดล้อม แนวคิดมหาวิทยาลัยเขียวเกิดขึ้นมาเพื่อสร้างจิตสำนึกที่ดีแก่นักศึกษาให้หันมาใส่ใจสภาพแวดล้อม มีส่วนช่วยลด ปริมาณของเสียและขยะเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีให้เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัย อันจะนำไปสู่การจัดการศึกษาเพื่อ พัฒนาที่ยั่งยืน อีกทั้งกระแสการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นแนวโน้มที่หลายประเทศได้ให้ ความสำคัญและมีแนวโน้มเกิดการศึกษากับการพัฒนาอย่างยั่งยืน คือการศึกษาที่ปลูกฝังจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อ สังคม และการศึกษาให้คนดำเนินชีวิตแบบปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง นอกจากนี้จะเป็นการบริหารจัดการศึกษา ที่คำนึงถึงการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ (นิเทศ สนั่นนารี และประสารโชค ฐะนุดี, 2559) การบริหารจัดการที่ลด ผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในองค์กรนับเป็นสิ่งสำคัญที่มหาวิทยาลัยควรให้ความสำคัญโดยสามารถทำให้ มหาวิทยาลัยพัฒนามุ่งสู่การเป็นมหาวิทยาลัยที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมหรือเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว (Green University) นอกจากการมีแนวนโยบายที่ชัดเจนแล้ว สิ่งสำคัญอีกประการคือการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ภายในมหาวิทยาลัยที่จะช่วยส่งเสริม สนับสนุนและขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยไปสู่การอนุรักษ์ ซึ่งทุกคนต้องมีส่วน ร่วมในการช่วยฟื้นฟูสภาพแวดล้อม เพื่อเป็นการช่วยลดมลพิษให้เหลือน้อยลง การสร้างการรับรู้เพื่อให้ทุกคนหัน มาใส่ใจต่อสิ่งแวดล้อม อีกทั้งทางมหาวิทยาลัยมีกิจกรรมที่จะพยายามให้มหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว ซึ่ง ต้องหาแนวทางในการที่จะช่วยให้นักศึกษาเกิดการมีส่วนร่วมในการรักษาสภาพแวดล้อม เนื่องจากในปัจจุบัน นักศึกษายังขาดการมีจิตสำนึกในการมีส่วนร่วมในการรักษาสภาพแวดล้อม

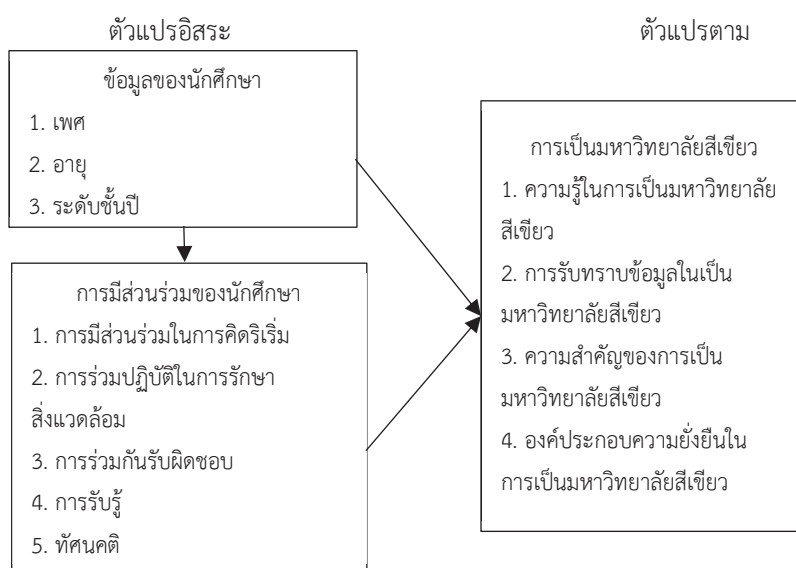
การวิจัยในครั้งนี้จึงมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนามหาวิทยาลัย ราชภัฏอุบลราชธานีสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว ซึ่งเป็นการศึกษาวิจัยเพื่อให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่มี ความสำคัญเพื่อนำเสนอผู้บริหารในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักศึกษา ในการสนับสนุนการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัย รวมถึงการกำหนดมาตรการหรือแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพใน การจัดการสิ่งแวดล้อมของมหาวิทยาลัยให้เอื้อต่อการจัดการศึกษา อีกทั้งยังสามารถนำผลการวิจัยครั้งนี้มา วิเคราะห์ร่วมกับข้อมูลทางเทคนิคด้านการใช้พลังงานด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ซึ่งจะเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยทำให้เกิดการตระหนักในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมไปสู่สังคมให้เกิดความยั่งยืนและเป็น การพัฒนาการจัดการเชิงรุกของมหาวิทยาลัยสู่ต้นแบบการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว และเป็นการสร้างชื่อเสียงของ มหาวิทยาลัยให้เป็นที่รู้จักทั้งในและต่างประเทศมากยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของนักศึกษาที่มีผลต่อการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
3. เพื่อศึกษาอิทธิพลของการมีส่วนร่วมของนักศึกษาที่มีผลต่อการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยเรื่องการศึกษาการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี โดยมีการทบทวนวรรณกรรม ได้แก่ ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว ประกอบด้วยการมีส่วนร่วมในการคิดริเริ่ม การร่วมปฏิบัติในการรักษาสีสิ่งแวดล้อม การร่วมกันรับผิดชอบ การรับรู้ ทักษะคิด และการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร (จักรเรศ เมตตะจำรงค์ และคณะ, 2561) และตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว ประกอบด้วยความรู้ในการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว การรับทราบข้อมูลในเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว ความสำคัญของการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว และองค์ประกอบความยั่งยืนในการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว (จิตติกรณ ยาวีไชย จารึกศิลป์, 2560)

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ผู้วิจัยสามารถกำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ระดับชั้นปริญญาตรี ตั้งแต่ปี 1 ถึง ปี 4 (ภาคปกติ) จำนวน 11 คณะ จำนวน 10,263 คน (สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน, 2563)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาจาก 11 คณะในมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี เป็นตัวแทนในการตอบแบบสอบถาม ใช้ตารางสำเร็จรูปในการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Yamane (1973) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จากจำนวนประชากร 10,263 คน ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 385 คน แต่การวิจัยครั้งนี้จะใช้จำนวนตัวอย่าง 400 คน เพื่อความสะดวกในการประเมินผลและการวิเคราะห์ข้อมูล และใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Sampling) ดังนี้

ขั้นที่ 1 ดำเนินการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) อย่างมีสัดส่วนเพื่อให้ได้ตัวแทนแต่ละคณะทั้ง 11 คณะ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างในแต่ละคณะที่ศึกษา

คณะ	ขนาดกลุ่มประชากร (คน)	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง (คน)
คณะเกษตรศาสตร์	408	16
คณะครุศาสตร์	1,911	75
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	766	30
คณะนิติศาสตร์	292	12
คณะบริหารธุรกิจและการจัดการ	1,263	50
คณะพยาบาลศาสตร์	341	13
คณะแพทย์แผนไทยและแพทย์ทางเลือก	188	7
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	3,001	116
คณะวิทยาการคอมพิวเตอร์	332	13
คณะวิทยาศาสตร์	1,075	42
คณะสาธารณสุขศาสตร์	686	26
รวม	10,263	400

ขั้นที่ 2 ดำเนินการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อให้ได้ตัวอย่างที่มาศึกษามีความหลากหลาย จึงดำเนินการสุ่มจาก 11 คณะให้ได้มีนักศึกษาที่เป็นตัวอย่างทั้งสิ้น 400 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยอาศัยกรอบแนวคิดที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นปีและคณะที่ศึกษา ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของนักศึกษา เป็นแบบมาตรวัดประมาณค่า (Rating Scale) ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว เป็นแบบมาตรวัดประมาณค่า (Rating Scale)

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยนี้สร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องคำนิยามศัพท์เฉพาะของทุกตัวแปร โดย IOC มีค่า .53 - .95 ซึ่งเกิน .5 อยู่ในเกณฑ์ยอมรับได้ (ธานีรินทร์ ศิลป์จารุ, 2557) และนำแบบสอบถามไปทดลองกับกลุ่มนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จำนวน 30 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือในด้านค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้การวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item – Total Correlation) โดยข้อคำถามมีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .53 - .95 ซึ่งผ่านเกณฑ์การคัดเลือกข้อคำถามที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ว่ามีค่าความสัมพันธ์สหสัมพันธ์เป็นบวกและมีค่าตั้งแต่ .32 ขึ้นไป (Aiken et al., 2003) และการหาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค พบว่า แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นระหว่าง .824 - .945 ซึ่งเกิน .80 อยู่ในเกณฑ์ยอมรับได้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) และกำหนดการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยดังนี้ (กัลยา วาณิชยบัญชา, 2561)

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.50 - 5.00	มากที่สุด
3.50 - 4.49	มาก
2.50 - 3.49	ปานกลาง
1.50 - 2.49	น้อย
1.00 - 1.49	น้อยที่สุด

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ทำการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) เพื่ออธิบายข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับข้อมูลของผู้กรอกแบบสอบถาม โดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูล จากนั้นทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของนักศึกษาที่มีผลต่อการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) และการ

ทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (F-test) และวิเคราะห์อิทธิพลของการมีส่วนร่วมของนักศึกษาที่มีผลต่อการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี โดยการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Linear Regression)

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษา

ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 230 คน คิดเป็นร้อยละ 57.50 มีอายุระหว่าง 21 - 25 ปี จำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 72.75 อยู่ชั้นปีที่ 1 จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 30.75 ศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 30.25

2. ข้อมูลระดับการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว

ตารางที่ 2 ระดับการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว

ระดับการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมาย
1. การมีส่วนร่วมในการคิดริเริ่ม	3.94	.897	มาก
2. การร่วมปฏิบัติในการรักษาสีสิ่งแวดล้อม	3.98	.875	มาก
3. การร่วมกันรับผิดชอบ	4.30	.645	มาก
4. การรับรู้	3.81	.816	มาก
5. ทศนคติ	3.80	.806	มาก
6. การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร	3.30	.795	ปานกลาง
รวม	3.86	.806	มาก

จากการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.86) ส่วนใหญ่นักศึกษามีส่วนร่วมกันรับผิดชอบในการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว (ค่าเฉลี่ย = 4.30) รองลงมาคือ นักศึกษามีส่วนร่วมในการร่วมปฏิบัติในการรักษาสีสิ่งแวดล้อม (ค่าเฉลี่ย = 3.98) และการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารต่อการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 3.30) ตามลำดับ

3. ระดับการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

ตารางที่ 3 การเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

ระดับการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ความหมาย
1. ความรู้ในการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว	4.18	.771	มาก
2. การรับทราบข้อมูลในการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว	3.76	.760	มาก
3. ความสำคัญของการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว	4.15	.736	มาก
4. องค์กรประกอบของความยั่งยืนในการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว	4.16	.737	มาก
รวม	4.02	.76	มาก

จากการศึกษาระดับการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.02) ส่วนใหญ่แนวทางการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวจะต้องให้ความรู้ในการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว (ค่าเฉลี่ย = 4.18) รองลงมาคือองค์ประกอบของความยั่งยืน (ค่าเฉลี่ย = 4.16) และการรับทราบข้อมูลในการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 3.76) ตามลำดับ

4. การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของนักศึกษาที่มีผลต่อการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับชั้นปี และคณะที่ศึกษา

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของนักศึกษาที่มีผลต่อการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับชั้นปี และคณะที่ศึกษา

การมีส่วนร่วมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	เพศ		อายุ		ระดับชั้นปี		คณะที่ศึกษา	
	t	P	F	P	F	P	F	P
1. การมีส่วนร่วมในการคิดริเริ่ม	.125	.756	.513	.945	8.325*	.000	3.82*	.001
2. การร่วมปฏิบัติในการรักษาสี สิ่งแวดล้อม	1.256	.412	.745	.315	8.233*	.000	10.459*	.000
3. การร่วมกันรับผิดชอบ	1.325	.235	.165	.648	8.236*	.000	8.452*	.000
4. การรับรู้	.354	.563	.015	.956	8.124*	.000	3.82*	.001
5. ทักษะคิด	.256	.546	.056	.842	14.312	.000	12.898*	.000
6. การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร	.365	.562	.945	.369	8.250*	.000	12.898	.062

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4 พบว่า เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ระดับชั้นปีแตกต่างกันมีความคิดเห็นในการมีส่วนร่วมด้านการคิดริเริ่ม การร่วมปฏิบัติในการรักษาสีสิ่งแวดล้อม การร่วมกันรับผิดชอบ การรับรู้ และการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ขณะที่ศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นในการมีส่วนร่วมด้านการมีส่วนร่วมในการคิดริเริ่ม การร่วมปฏิบัติในการรักษาสีสิ่งแวดล้อม การร่วมกันรับผิดชอบ การรับรู้ และทัศนคติ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนเพศและอายุแตกต่างกันไม่แตกต่างกันทุกด้าน

5. อิทธิพลของการมีส่วนร่วมของนักศึกษาที่มีผลต่อการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณของการมีส่วนร่วมของนักศึกษาที่มีผลต่อการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว

ตัวแปรตามลำดับที่เข้าสมการ	B	S.E.	Beta	t	P
1. การมีส่วนร่วมในการคิดริเริ่ม	.048	.038	.046	1.156	.256
2. การร่วมปฏิบัติในการรักษาสีสิ่งแวดล้อม	.112	.036	.145	3.652	.000*
3. การร่วมกันรับผิดชอบ	.125	.050	.135	3.125	.002*
4. การรับรู้	.230	.035	.256	5.362	.000*
5. ทัศนคติ	.236	.025	.225	6.325	.000*
6. การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร	.220	.032	.245	7.652	.000*

Constant .365, R .862, R² .756, Adjusted R² .752, F 193.856

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 5 พบว่า การมีส่วนร่วมของนักศึกษา มี 5 ด้านได้แก่ การร่วมปฏิบัติในการรักษาสีสิ่งแวดล้อม การร่วมกันรับผิดชอบ การรับรู้ ทัศนคติ และการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ที่มีผลต่อการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวและสามารถอธิบายการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีได้ร้อยละ 75.20 ที่ระดับนัยสำคัญ .01

สามารถเขียนสมการทำนายการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว ได้ดังนี้

การมีส่วนร่วมของนักศึกษา = .365 + .112 การร่วมปฏิบัติในการรักษาสีสิ่งแวดล้อม + .125 การร่วมกันรับผิดชอบ + .230 การรับรู้ + .236 ทัศนคติ + .220 การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร

สรุปการวิจัย

จากการศึกษาการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนใหญ่นักศึกษามีการร่วมกันรับผิดชอบในการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิรินาฏ ไชยตา (2561) จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินการสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานนครราชสีมา พบว่า มีการดำเนินการมหาวิทยาลัยสีเขียวมากที่สุด คือ บุคลากรมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบต่อการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว รองลงมาคือ นักศึกษามีส่วนร่วมในการร่วมปฏิบัติในการรักษาสิ่งแวดล้อม และการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารต่อการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ซึ่งมหาวิทยาลัยควรมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารให้มากขึ้น มีการร่วมอภิปรายแนวคิด การสร้างเครือข่ายด้านข่าวสารต่าง ๆ พร้อมทั้งมีการแลกเปลี่ยนด้านกิจกรรมของนักศึกษาที่มีการสอดแทรกข้อมูล การเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธัญญภัทร์ เจริญพานิช (2558) พบว่ากระบวนการของนโยบายสาธารณะแบบมีส่วนร่วมเป็นรูปแบบของการสร้างนโยบายจากล่างขึ้นสู่บน ผ่านกระบวนการสร้างเครือข่ายเชิงนโยบายระหว่างกลุ่มหรือภาคส่วนต่าง ๆ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ จักเรศ เมตตะธำรงค์ และคณะ (2561) พบว่า การมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมควรต้องมีการให้ความรู้เพื่อให้นักศึกษาเกิดความรู้ และมีจิตสำนึกที่ดีในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งการให้ความรู้ที่ดีนั้นจะต้องให้การศึกษาข้อมูล ความพยายามในการให้ความรู้ แนวทางการแสวงหาความยั่งยืน รวมถึงกิจกรรมที่นำไปสู่มหาวิทยาลัยเขียวต่อไป และผลการวิจัยพบว่าการรับทราบข้อมูลในการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ซึ่งอาจเกิดจากนักศึกษาอาจจะยังไม่ทราบข้อมูลจากมหาวิทยาลัย รวมถึงหน่วยงานที่ร่วมรณรงค์เพื่อปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีของการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว โดยสอดคล้องกับ ฐิติกรณ ยาวีไชย จาริกศิลป์ (2560) ได้ศึกษากลยุทธ์การบริหารสถาบันอุดมศึกษาตามแนวคิดการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวพบว่า การเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวเป็นแนวคิดที่สถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งให้ความสำคัญและควรมีความตื่นตัวในการรณรงค์ให้เกิดการสร้างตระหนักและการปลูกจิตสำนึกให้แก่คณาจารย์/นักศึกษา

2. การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของนักศึกษาที่มีผลต่อการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว พบว่า ระดับชั้นปีแตกต่างกันมีความคิดเห็นในการมีส่วนร่วมในการคิดริเริ่ม การร่วมปฏิบัติในการรักษาสิ่งแวดล้อม การร่วมกันรับผิดชอบต่อ การรับรู้ และการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 และ ขณะที่ศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นในการมีส่วนร่วมในการคิดริเริ่ม การร่วมปฏิบัติในการรักษาสิ่งแวดล้อม การร่วมกันรับผิดชอบต่อ การรับรู้ และทัศนคติแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฐิติกรณ ยาวีไชย จาริกศิลป์ (2560) ที่ศึกษากลยุทธ์การบริหารสถาบันอุดมศึกษาตามแนวคิด

การเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว พบว่า ชั้นปีการศึกษาที่สูงส่งผลต่อการเป็นกำหนดกลยุทธ์การบริหารสถาบัน เนื่องจากนักศึกษามีความรู้แนวคิดในระดับต่อยอดทางการศึกษาตามแนวคิดการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว ส่วนเพศและอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวไม่แตกต่างกันทุกด้าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จักรศ เมตตะธำรงค์ และคณะ (2559) พบว่าข้อมูลด้านความสำคัญของการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมจำแนกตามเพศมีแนวคิดที่ไม่แตกต่างกัน

3. อิทธิพลของการมีส่วนร่วมของนักศึกษาที่มีผลต่อการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ด้านการร่วมปฏิบัติในการรักษาสีสิ่งแวดล้อม การร่วมกันรับผิดชอบ การรับรู้ ทัศนคติ และการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารการมีส่วนร่วมที่มีความสัมพันธ์ต่อการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพงษ์ เกศานุช และคณะ (2563) ในการพัฒนาสื่อนวัตกรรมเพื่อเสริมสร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนามหาวิทยาลัยสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว ได้แก่ ปัจจัยด้านกิจกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ปัจจัยด้านนโยบาย สิ่งแวดล้อมของมหาวิทยาลัย ปัจจัยด้านนโยบาย สิ่งแวดล้อมของรัฐบาล และปัจจัยด้านค่านิยม การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Yuan et al. (2013) ที่กล่าวถึงการฝึกปฏิบัติในการร่วมกันอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเป็นสิ่งสำคัญต่อการรักษาสภาพแวดล้อมที่ดี และแนวคิดของ Geng et al. (2013) กล่าวถึงการเพิ่มการมีส่วนร่วมในการรักษาสีสิ่งแวดล้อมจะช่วยให้สภาพแวดล้อมดียิ่งขึ้น Panjaitan & Sutapa (2010) กล่าวถึงการมีส่วนร่วมในการใช้ผลิตภัณฑ์สีเขียวเพื่อสิ่งแวดล้อม และ Zhao & Zou (2015) กล่าวถึงความพยายามในการร่วมมือต่อกัน ความพยายามในการติดต่อสื่อสารกันเพื่อช่วยรณรงค์ในการรักษาสีสิ่งแวดล้อม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. การมีส่วนร่วมด้านการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวมีระดับน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับด้านอื่น ๆ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีมีจึงควรมีนโยบายการให้ข้อมูลข่าวสารเปิดโอกาสให้นักศึกษา และบุคลากรมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลข้อเท็จจริง และความคิดเห็นเพื่อประกอบการตัดสินใจของมหาวิทยาลัย ด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การรับฟังความคิดเห็น การสำรวจความคิดเห็นการจัดเวทีสาธารณะ การแสดงความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์

2. การมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ควรจะส่งเสริมการร่วมปฏิบัติกิจกรรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมร่วมกัน การรับผิดชอบต่อสังคม การรับรู้ ทัศนคติ และการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารที่ดีจะเป็นการปลูกจิตสำนึกที่ดีที่มีต่อการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวอย่างยั่งยืนต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งถัดไป

ควรมีงานวิจัยด้านการพัฒนารูปแบบมหาวิทยาลัยสีเขียวอย่างยั่งยืนของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

เอกสารอ้างอิง

- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2561). การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จักรเมต เมตตะธำรงค์ และคณะ. (2561). ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการมีส่วนร่วมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานวิทยาเขตสกลนครต่อการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม. *วารสารศรีปทุมปริทัศน์*. 18(2), 7-17.
- จิตติกรณ์ ยาวีไชย จารึกศิลป์. (2560). กลยุทธ์การบริหารสถาบันอุดมศึกษาตามแนวคิดการเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว. *วารสารการบริหารปกครอง*, 6(2), 231-256.
- ธัญญ์ณภัทร์ เจริญพานิช. (2558). การประยุกต์กระบวนการนโยบายสาธารณะแบบมีส่วนร่วมในการพัฒนามหาวิทยาลัยสีเขียวของมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก. *วารสารการจัดการสิ่งแวดล้อม*, 11(1), 80-97.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2557). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS และ AMOS. (พิมพ์ครั้งที่ 15). กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนสามัญปิเศษเนสอาร์แอนด์ซี.
- นิเทศ สนั่นนารี และประสารโชค ชูวนุติ. (2559). ปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการบริหารจัดการหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยของรัฐในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง. *วารสารการบริหารปกครอง*, 5(1), 97-120.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- สมพงษ์ เกศานุช และคณะ. (2563). การพัฒนาสื่อนวัตกรรมเพื่อเสริมสร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ.
- สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน. (2563). สถิตินักศึกษา. สืบค้นเมื่อ 25 มีนาคม 2563 จาก <http://www.apr.ubru.ac.th/images/stories/documents/sti/262-01-030263.pdf>.
- สิรินาฏ ไชยตา. (2561). การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินการสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวของมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลอีสานนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานนครราชสีมา.
- Aiken, L. S. et al. (2003). *Applied Multiple Regression/Correlation Analysis for The Behavioral Sciences*. (3rd ed.). New Jersey: Lawrence Erlbaum.
- Geng, Y. et al. (2013). Creating a Green University in China: A Case of Shenyang University. *Journal of Cleaner Production*, 61, 13-19.

- Panjaitan, T. W. S. & Sutapa, I. N. (2010). Analysis of Green Product Knowledge, Green Behavior and Green Consumers of Indonesian Students Case Study for Universities in Surabaya. **2010 IEEE International Conference on Industrial Engineering and Engineering Management**, 2268-2272.
- Yamane, T. (1973). **Statistics: An Introductory Analysis**. (3rd ed.). New York: Harper and Row Publications.
- Yuan, X. et al. (2013). Green Universities in China-What Matters. **Journal of Cleaner Production**, **61**(2013), 36-45.
- Zhao, W. & Zou, Y. (2015). Green University Initiatives in China: A Case of Tsinghua University. **International Journal of Sustainability in Higher Education**, **16**(4), 491-506.